

[Landbrugsministeren.]

dette forslag, idet det stod mig fuldstændig klart på forhånd, at en sådan tilslutning kunne jeg ikke få, for jeg kunne ikke forlange af dem — det har de iøvrigt aldrig gjort heller —, at de skulle tage politisk sigte i de praktiske foranstaltninger, som de har afvist eller kunnet give tilslutning til. De har taget deres standpunkt ud fra de rent økonomiske og handelspolitiske synspunkter, som det var deres opgave, selvfølgelig, at varetage, og jeg har, i al beskedenhed sagt, så meget kendskab til disse organisationer og deres tænke måde, at det stod mig fuldkommen klart, at det burde jeg ikke bede dem om, for da ville jeg få et nej og en kurv, og i alvorlige spørgsmål ønsker man ikke at få det tiere end højst nødvendigt.

Derfor har jeg ikke bedt landbrugets organisationer om at tiltræde dette lovforslag. Det er ubehageligt for mig at skulle fremsætte dette forslag, selvfølgelig, fordi jeg ser, hvor ubehageligt det er, men når jeg alligevel har gjort det, er det i bevidstheden om, at skal der komme et forlig ud af dette her, som har betydning for hele samfundet, også for landbruget, måske endda i særlig grad for landbruget og dets fremtidige økonomi, så måtte jeg bringe det offer, der her var tale om, og det gør jeg med åbent visir og med en god samvittighed, selvom jeg er vidende og måtte være vidende om, at landbrugets organisationer ikke alene ville se på det med skepsis, men ville fraråde mig og bede mig fraråde regeringen at fremsætte et sådant forslag. Jeg har alligevel gjort det af de grunde, som jeg har anført, og jeg har som sagt gjort det med en god samvittighed.

Må jeg endvidere sige, at det, der var uoverensstemmelse om mellem landbrugets organisationer og mig i forbindelse med kornlovsforslaget, som udskriver efter en normal avl ca. 10 pct., var ca. 1 pct. af høsten, nemlig ca. 40 000 t. Når regeringen skal have ansvaret for denne kornlov, ansvaret for at sikre samfundet det brødkorn, det skal have, så tør jeg ikke — det vil jeg sige ganske åbent — gå ind for en mindre udskrivning end den, der her er foreslået. Jeg har jo også fra anden side fået bebrejdelse for, at den var altfor lille, jeg burde have været anderledes håndfast i den sag; jeg tror nu, at det rent produktionsmæssigt vil være meget farligt at gå videre, end man føler det er nødvendigt. Jeg kunne på den anden side ikke tjene mine standsfæller i organisationerne, nemlig andelsforeningernes og landboforeningernes repræsentanter,

i at undlade at udskrive mindre end de 40 000 t. Man må nemlig huske, at det, der her er tale om, er en sikring af landets befolknings forsyning med brød, og alle vore beregninger er baseret på en middelhøst. Skulle vi gå hen og få under middelhøst — og vi kan jo slet ikke i øjeblikket overse dette —, skulle vi gå hen og få en mindre avl, kunne regeringen komme i den situation, at vi havde gennemført en kornlov, hvorefter der ikke var brødkorn nok til landets forsyning, og selvom man kunne sige, at vi kan indføre det fra udlandet, foreligger der jo den mulighed, at vi ikke kan det, og at vi kan komme i en situation som den, vi var i under besættelsestiden, hvor vi måtte indblende byg i brødet. Derfor har jeg ikke turdet gå med til en mindre udskrivning.

Jeg havde lejlighed til under min forelæggelse at takke landbrugets organisationer, repræsenterende store og små landbrug, for deres tilslutning til princippet i dette forslag. Jeg anser det for overordentlig vigtigt, at jeg har tilslutning og forståelse hos dem, når talen er om at udskrive den kornmængde, der er nødvendig til landets forsyning med brød, og jeg anser det for meget vigtigt, at jeg har landbrugernes tilslutning til den pris, som der i henhold til loven er tale om at ansætte, og at uoverensstemmelserne mellem os — bortset fra de småting, jeg har nævnt — herefter udelukkende knytter sig til udskrivningskvantummet, som jeg ikke tør ændre. Ligesom jeg kan takke landbrugets organisationer for den stilling, de tager, kan jeg også takke det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, som ifølge sin placering som landbrugsrådets ledende præsident har haft en afgørende indflydelse, naturligvis, på den stilling, landbruget har taget. Jeg kan altså takke landbrugets organisationer, og jeg kan takke det ærede medlem hr. Hans Pinstrup for den stilling, som mit erhvervsrepræsentanter har indtaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har givet tilslutning til de af mig fremsatte lovforslag vedrørende forhøjelse af taksterne for statsbanerne og post- og telegrafvæsenet. Dette gælder ordførerne for venstre og konservative, og det gælder socialdemokratiets ordfører, der ved overhovedet ikke at omtale disse forslag formentlig har givet en vis form for tilslutning. Det samme kan, såvidt jeg forstår, siges om ordføreren for retsforbundet.

Ordføreren for det radikale venstre, det